

draget for 1991 for virksomheder, der har opgjort bidraget på kalenderårsbasis.

Som anført i bemærkningerne til lovforslag nr. L 260 om ændring af toldloven og momsloven (afkorting af kredittider) er der ikke hjemmel til at oppebære og inddrive arbejdsmarkedsbidrag, der forfalder til betaling efter den 31. marts 1992.

Enkelte virksomheder har imidlertid, uanset de nævnte forfalds- og indbetalingsterminer, indbetalt sidste rate af arbejdsmarkedsbidraget vedrørende 1991 inden EF-Domstolens dom vedrørende arbejdsmarkedsbidraget.

Retligt set må spørgsmålet om tilbagebetaling af sådanne indbetalinger før dommen bedømmes på samme måde som andre beløb, der er indbetalt efter loven om arbejdsmarkedsbidrag. Udgangspunktet er derfor, som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at staten ikke har pligt til at tilbagebetale beløb, der er indbetalt inden dommen.

Det kan imidlertid forekomme urimeligt, såfremt virksomheder, der har indbetalt før forfaldstiden, ikke uden videre skal kunne beholde sidste rate af arbejdsmarkedsbidraget på samme måde som alle de virksomheder, der har ladet indbetaling afvente forfaldsdagens indtræden.

Ud fra sådanne rimelighedsbetragtninger finder regeringen derfor, at der bør tilvejebringes en særlig hjemmel til, at sådanne virksomheder får tilbagebetalt indbetalte arbejdsmarkedsbidragsbeløb vedrørende sidste rate.

Det foreslås derfor, at der i lovforslaget ind sættes en bestemmelse, hvorefter arbejdsmarkedsbidrag, der først forfalder efter den 31.

marts 1992, men som er indbetalt denne dato eller tidligere, tilbagebetales senest 1 måned efter lovens ikrafttræden.

Den foreslåede særlige tilbagebetalingsordning vedrører alene de nævnte førtidige indbetalinger af arbejdsmarkedsbidrag vedrørende sidste rate og berører således ikke alle øvrige indbetalinger af arbejdsmarkedsbidrag. Her må virksomhederne følge den fremgangsmåde, som lovforslaget lægger op til, og anmelde deres krav over for told- og skatteregionen med henblik på, at Told- og Skattestyrelsen og i sidste instans domstolene kan træffe afgørelse i overensstemmelse med dansk rets almindelige regler om, hvorvidt der skal ske tilbagebetaling.

Det kan i øvrigt også tænkes, at nogle virksomheder har indbetalt sådanne arbejdsmarkedsbidrag efter den 31. marts 1992. Det er ikke fundet nødvendigt at medtage en særlig lovbestemmelse om tilbagebetaling af sådanne beløb, idet det som nævnt følger af EF-Domstolens dom, at staten er uberettiget til at opkræve eller oppebære disse beløb efter dommens afsigelse.

Der kan også være grund til at anføre, at EF-dommen ikke medfører nogen ændringer i forhold til de begunstigende dele af arbejdsmarkedsbidragsloven. Udbetaling af bidragsgodtgørelse efter lovens § 17 («negativ ambi») kræver således ikke tilvejebringelse af ny lovhjemmel hertil, ligesom der fortsat kan ske udbetaling af for meget betalt arbejdsmarkedsbidrag i forbindelse med reguleringer af forkerte bidragsafregninger for tiden før oktober 1991.

Pia Gjellerup (S) fmd. Klaus Hækkerup (S) Anne-Marie Meldgaard (S) Peder Sass (S)

Stavad (S) Ove Fich (S) Jes Lunde (SF) Jens Thoft (SF) Bente Juncker (CD)

Aagaard (KF) Pernille Sams (KF) Peter Brixtofte (V) nfmd. Svend Heiselberg (V)

Svend Aage Jensby (V) Ole Donner (FP) Elisabeth Arnold (RV) Kofod-Svendsen (KRF)